

[Qvist Jørgensen]

styrkelse på 900.000 kr. skulle kunne tilgode-se producenter inden for dette område.

I 1983 var det faktisk sådan – og jeg cite-rer fra betænkning nr. 1026 – at der var 1,3 millioner enheder, og ca. 4,1 millioner udlån på landsbasis.

Det vil være en sandsynliggørelse for, at der til dem, der er repræsenteret inden for § 3 a, vil være mindre end 1 kr. pr. værk, man har, og det er jo det, jeg fra starten af har påpeget er utilstrækkeligt.

Jeg håber stadig væk på, at vi kan få et fornuftigt og godt udvalgsarbejde. Jeg erin-drer mig, som jeg også sagde i mit første ind-læg, at der var en ret tydelig uoverensstem-melse, da ophavsretslovsforslaget kom til før-ste behandling, men jeg mener, vi nåede frem til noget fornuftigt undervejs. På samme måde forventer jeg at vi kan gøre det her.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Ja, ja, man skal jo da hele tiden glæde sig over de små fremskridt. Jeg er da enig med hr. Qvist Jørgensen i, at man ikke skal stå og stritte citater i hovedet på hinanden, men så kunne man jo fortsætte: hvorfor begynder hr. Qvist Jørgensen så? Hvorfor blander hr. Qvist Jørgensen mig sammen med en mini-ster? Jeg er ikke minister, jeg er ordfører for de radikale. Jeg mener stadig væk, vi skulle have en biblioteksafgift, der byggede på op-havsretsloven som i 1982; da mente jeg det samme.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

De tal, som hr. Qvist Jørgensen netop fremdrog fra talerstolen, mener jeg at han anvendte i året 1983. Hans udregning skal jeg ikke tage stilling til; den er utvivlsomt rigtig. Jeg vil gerne vise hr. Qvist Jørgensen den samme tillid, hvad angår tal, som han viser mig. Men kan det ikke undre hr. Qvist Jørgensen, at det allerede i 1983 – et halvt år efter, at loven var vedtaget af den socialde-mokratiske regering – så så sølle ud?

Nør Christensen (CD):

Jeg vil gerne starte med at citere den da-værende minister for kulturelle anliggender fra forhandlingerne i folketinget den 27. maj

1982 (Folketingstidende 1981–82, 2. samling sp. 8584):

»Hvorfra skal de beløb komme, som det vil koste manuelt at udlede alle værker med mere end én forfatter? Skulle det begrænse den pulje, der er til rådighed ved afgifterne, må det i hvert fald anses for at være urime-ligt.«

Det var bl.a. på den baggrund, at man i det daværende lovforslag fastsatte, at der skulle være en revision i folketingssamlingen 1985–86, og til hr. Qvist Jørgensens oply-sning kan jeg sige, at i mellemtiden har der altså været en EDB-udvikling.

Jeg vil så gå tilbage til mit egentlige ordfø-rerindlæg, for det har vel ikke den store nyt-te at stå og citere, hvad der skete for så man-ge år siden.

Ligesom det gælder de tidligere lovforslag om biblioteksafgift, som vi har været inde på, må de udvidelser, der nu foreslås, også behandles i en noget større sammenhæng. Årsagen er, at udviklingen inden for biblio-teksovrådet i de senere år er gået i retning af inddragelse også af f.eks. grammofoonpla-der, bånd samt litografier m.v., selv om sidst-nævnte gruppe endnu kun findes på et fåtal af vores biblioteker.

CD er fuld af forståelse for ønsket om at skabe paritet mellem alle kategorier af kunst-ner, hvis værker eller produkter indgår i bibliotekernes samlinger. En ophavsretlig vederlagsordning til afløsning af den nugæl-dende biblioteksafgift må derfor synes natur-lig.

Når der med det foreliggende lovforslag endnu ikke er taget det fulde skridt i den retning, så det nærmest kan karakteriseres som en blød landing med de to foreslåede rådighedsbeløb for henholdsvis fonogrammer og billedkunst samt forhøjelse af det eksiste-rende rådighedsbeløb og oversætterbeløb, har CD imidlertid også forståelse for denne ænd-ring. Den rummer dog en højere grad af retfærdighed end den nugældende ordning.

Vi er indstillet på at støtte denne over-gangsordning på grund af de tekniske pro-blemer, en fuld vederlagsordning indebærer, men finder det ønskeligt, at en bredere ord-ning, der fjerner de nuværende urimeligheder og skævheder så hurtigt, som det er muligt, også kan nyde fremme.

CD kan selvfølgelig derfor tilslutte sig lov-forslaget, som vi må erkende er teknisk og